

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá krizí Českého rozhlasu v 90. letech, v rámci které rapidně přicházel o mladé posluchače. Právě toto téma se využívá pro ilustraci některých prvků změn, jež se udály v politickém systému a společnosti po pádu komunistické diktatury, tedy v tzv. období transformace. Prostřednictvím informací z Archivu ČRo, dobových periodik, zákonů a odborných prací a článků oboru historie, sociologie či mediálních studií mapuje legislativu a nové podmínky, ve kterých se rozhlas v podobě veřejnoprávního média musel naučit fungovat. Rozhlasu přebíraly posluchače konkurenční soukromé vysílací stanice, které byly státem značně prosazované a jejichž vývoj se též rozebírá. Studie se zaměřuje i na charakterizování a kulturní zaměření mladé generace 90. let, což pomáhá pochopit, proč pro ni vysílání pro mladé ČsRo a poté ČRo nebylo atraktivní. Další část práce je již věnována samotnému obsahu a podobě vysílání pro mladé a na příkladech některých jeho pořadů dokazuje, jak konzervativní a od dob normalizace nepozměněnou formu mělo. Jedinými relacemi, jež dokázaly mladé opět k rozhlasu přitáhnout, byly ty od tvůrčího týmu Rádía Mama, který roku 1994 začal na stanici Praha hojně vysílat. Zapojení tohoto týmu do vysílání bylo pokusem o znovuzískání mladých lidí. Na pořady Rádía Mama si však začali v obrovské míře stěžovat starší posluchači, vedení rozhlasu se jim rozhodlo ustoupit a tým z rádía odešel. V závěru se konstatuje, že práce dokazuje o 90. letech a době transformace, jak prosazování kapitalistického systému a s tím i privatizace radikálně ovlivňovalo také poměry v mediální sféře. Popis obsahu a situace kolem vysílání pro mladé dokazuje, že se rozhlas již ve druhé polovině 90. let v podstatě vzdal snahy oslovit mladou generaci a zaměřil se zejména na udržení alespoň určité poslechové základny, a to v podobě konzervativních seniorů, jež byli jeho věrnými přívrženci.